

[Chr. J. Hansen.]

brugsanliggende, og en mere fornuftig tilrettelæggelse af arbejdet ville derfor efter min opfattelse ikke være af vejen. Jeg siger ikke dette som en beklagelse — for vil regeringen have det således, får den det selvfølgelig —, men som en henstilling, og det er min opfattelse, at såfremt min henstilling følges, vil det hverken skade regeringens eller den samlede rigsdags anseelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ingfred Juul Andersen: Det foreliggende lovforslag skal jeg på mit partis vegne anbefale. Det er en kendsgerning, at denne kvægsydomsbekæmpelseslov har virket udmærket, og jeg mener det er rigtigt, at den begrænsning, lovforslaget indeholdt, da det blev fremsat i det andet høje ting, er udgået, så at loven kan komme til at virke i sin helhed indtil 1. april 1956.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Korsgaard: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag, og vi fra vor side er — på samme måde som der er givet udtryk for det fra andre partier — særdeles glade ved den udvikling, der har fundet sted for de to sygdommes vedkommende, glade for, at tuberkulosen nu praktisk talt er udryddet, og vi håber, at det i løbet af de 4 år, hvori loven fortsat skal gælde, må lykkes også at udrydde kalvekastningen, som har været byrdefuld og til stor skade for landbruget. Men vi har jo, ikke mindst det sidste år, mærket en tredje sygdom, som det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen lige nævnte periferisk, nemlig mund- og klovesygen, og jeg havde egentlig ventet, at det ærede medlem som den meget fornuftige mand, han er, var gået stærkere ind for, at der blev gjort noget effektivt for bekæmpelse af mund- og klovesygen, og jeg vil bede den højtærede arbejds- og socialminister sige til sin kollega, landbrugsministeren, at vi fra vor side meget gerne ser, at der gøres noget i denne henseende. Jeg ved selvfølgelig, at der findes vaccine, og at der finder vaccinerings sted, men vaccinerings holder kun en vis periode; efter hvad der bliver sagt i øjeblikket, holder den kun 3—4 måneder, og det er jo kostbart at lade vaccinere. Derfor henstiller jeg til den højtærede landbrugsminister at tage under overvejelse, om der ikke på en eller anden måde fra landbrugets egen side kunne skaffes penge til et fond til billiggørelse af vaccinerings, sådan at man kunne få gennemført

hyppige vaccinerings, hvorved vi kunne blive fri for mund- og klovesygeepidemier, der jo ikke alene skader de besætninger, der bliver angrebet af mund- og klovesyge, men som også skader landbrugsudførelsen som helhed, når det i udlandet konstateres, at der nu atter er mund- og klovesygeepidemier i Danmark.

Oluf Johansen: Alle er enige om, at den lovgivning, der omhandler bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning, må og bør fortsættes. Her står vi ikke alene overfor et spørgsmål af stor betydning for landbrugserhvervet, men også for det forbrugende samfund. Jo større indsats der gøres for at rense ud, des mindre bliver der tilbage at gøre for fødevarerkontrollen. Skiftende vilkår for salg af sådanne udsætter-kreaturer har givet højst forskellig baggrund for stadige og målbevidste bestræbelser til bekæmpelse af sygdommen hos kvæget. Først var det kvægtuberkulosen, det gjaldt. Ikke blot landbruget har grund til at være stolt af sin indsats, men hele samfundet har grund til at være tilfreds med og anerkende løsningen af denne opgave.

Da man var nået langt med hensyn til kvægtuberkulosen udryddelse, tog man fat på en ny opgave: kampen imod den smitsomme kalvekastning. Sygdommen har størst betydning for selve landbrugserhvervet, men dens ødelæggende virkninger er ikke mindre omfattende. Det foreliggende lovforslag er et landbrugsanliggende, og landbruget har stået samlet bag de muligheder, lovforslaget indeholder. Jeg føler mig overbevist om, at disse bestræbelser vil fortsættes, og med disse bemærkninger anbefaler jeg det foreliggende lovforslag til hurtigt fremme.

Steffensen: Det foreliggende lovforslag drejer sig om foranstaltninger til støtte af bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning.

Det har vist sig, at det arbejde, der er gjort i landbruget, bl. a. gennem mejerikredse og landbrugsorganisationer, har medvirket til, at disse sygdomme nu næsten er udryddet. Landbruget har selvfølgelig i egen interesse bekæmpet sygdommene, men det har ofte knebet med at få de sidste besætninger i mejerikredsene rensat. En smittet besætning er ikke alene til skade for vedkommende landmand selv, men indebærer også en fare for overførelse af smitte til andre landbrug, og da sygdommen også i stor udstrækning kan overføres til mennesker, er det i virkeligheden et samfunds-